

NACIONAL

P6-18

Mig any sense por

VEUS • Testimonis dels atemptats de fa sis mesos expliquen com van viure l'horror de prop

REPORTATGE P8
Una altre fet diferencial

OPINIÓ. XAVIER TORRENS

Tres àrees i sis claus

INVESTIGACIÓ • La causa oberta se centra a esbrinar els lligams a l'estranger dels autors

Isabel Cirera
Urgències a l'hospital del Mar

“L'arribada de ferits ens agredia a tots”

Begoña Odriozola
Psicòloga del SEM

“No parava de dir-los: «Tu no ets el terrorista»”

Jordi Rodón
Inspector dels Mossos

“El dia de l'atemptat no vaig tenir por, sí l'endemà”

Jorge Morales
Metge del SEM

“Em va colpir la solidaritat”

David Martínez
Inspector de la Guàrdia Urbana

“En aquells moments només pensava a ajudar”

#CATALUNYALLIBERTAT

P20-28

L'Estat busca com imposar el castellà

L'amenaça a la immersió té una forta oposició i molta dificultat legal

El govern estatal sosté que “buscarà la fórmula” per fer-ho

Llum per la llibertat

Milers de persones van participar ahir en les mobilitzacions davant dels ajuntaments per reclamar la llibertat dels presos polítics, en ocasió dels quatre mesos que es complien de l'empresonament dels Jordis. A Lleida, més d'un miler de persones van formar la paraula “llibertat” a la plaça Paeria, que es va il·luminar amb els mòbils, mentre es cridaven consignes a favor de l'alliberament dels presos. ■ JOAN TORT

Hi ha guerrers que neixen sense armadura
Descobreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Collabora!
#BornToBeExtraordinary

Amb l'impuls de:

Vall d'Hebron

Els bisbes catalans demanen solucions polítiques

Exigeixen diàleg perquè els presos surtin i insten a formar govern aviat

La CUP es renova mostrant les dues ànimes

La llista d'Eulàlia Reguant guanya, però a poca distància de la d'Albert Botran

VOLTES DONEN MOLT A LA VIDA

Mira les ganes de vacances que et vénen quan veus una palmera.

49 ofertes a Catalunya
902 811 811
nautaliaviatges.com

NAUTALIA
Viatges

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Serrem les dents

El conflicte entre Catalunya i Espanya s'allargarà, i en una perllongada fase aguda. A Madrid no han aconseguit liquidar la majoria independentista al Parlament i, el que és més greu per a ells, corren un risc molt seriós d'haver d'afrontar la pressió permanent d'un exili cada cop més organitzat, en coordinació amb una reconstrucció efectiva de les organitzacions socials de l'independentisme. Certament, les institucions catalanes perdran pes polític respecte a l'etapa anterior, però també és evident que ja ningú no li posarà les coses fàcils a l'Estat. Arriba la mala llet, per primera vegada, al bàndol independentista.

Tothom ha d'estar preparat, doncs, per a una resistència de llarga durada. Caldrà muntar estructures sòlides i fora de l'abast de la repressió de l'Estat, serà necessari vehicular esforços, feina i diners a construir entitats menys vulnera-

Tothom ha d'estar preparat, doncs, per a una resistència de llarga durada. Caldrà muntar estructures sòlides i fora de l'abast de la repressió de l'Estat

bles. I serà imprescindible esforçar-se a defensar les entitats i institucions que han estat afeblides per l'acció de l'Estat.

Ja no podem donar per suposada ni l'escola ni TV3. I haurèm de fer accions concretes per protegir els mitjans de comunicació que defensen una línia editorial de combat contra les agressions que arriben de Madrid. El mateix pel que fa a entitats socials i eines vinculades a l'expansió de la llengua. Tot s'ha de repensar, tot s'ha de reforçar.

Tot plegat, una cursa d'obstacles que haurà d'acabar en l'emancipació nacional d'aquest país. Amb un enfrontament des de la majoria i amb opcions d'èxit davant d'un estat que no es democratitzarà, ni mai buscarà el pacte. Són temps de recuperació de pràctiques pensades per plantar cara, dels llocs i moments en què els itineraris no poden ser explícits i la capacitat de sorprendre és essencial per guanyar. S'ha acabat somriure, comença el moment de serrar les dents.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La veu de Puigdemont

Els que diuen que Carles Puigdemont vol ser investit president per motius d'ambició personal que deixen al marge els interessos de Catalunya, hi poden insistir tant com vulguin però ni diuen la veritat ni coneixen el personatge.

El govern de la Generalitat que, segons sembla, s'acabarà constituint serà, ens agradi o no, un govern que regirà una *autonomia*. Amb l'esperit *republicà* que es vulgui, però una autonomia. El Tribunal Constitucional i totes les pressions i repressions de l'estat no admeten una alternativa. De cara enfora, aquesta Catalunya replegada deixarà de tenir la rellevància de què ha gaudit en els últims mesos, quan ha obtingut l'interès de la premsa del món i ha estat observada amb inquietud, simpatia o curiositat. Ens queda Puigdemont. Li hem de trobar, vol ell trobar-lo, un càrrec altament rellevant perquè des de l'exili on el retindran sigui reconeguda la seva autoritat i pugui representar el país on vagi o des d'on resideixi. No el país sotmès sinó el que no es resigna a ser-ho, el que va votar en el referèndum del pri-

“S'ha de formar un govern que reforci el paper del President

mer d'octubre i en les eleccions de desembre que ens han conduït a la situació actual. President? President. Una altra fórmula? La que sigui més oportuna. Per això, suposo, es dilaten tant les decisions. Tot ho suposo. Com que no diuen res clar, i potser va bé que sigui així, afloren les suposicions.

Els que van saber l'existència de Tarradellas el dia que el president exiliat va pujar al balcó del Palau són ara els que més l'admiren. Tarradellas era un exiliat que només coneixien els que l'anaven a veure a la ruralia francesa i uns quants informats. La seva projecció internacional era nul·la. Puigde-

mont, en canvi, ha acumulat un capital del qual ni ell ni nosaltres podem prescindir. Els actuals *tarradellistes* el volen políticament aniquilar. Bon senyal, senyal d'eficiència interior i exterior que deixa en evidència l'Estat. Franco quedava en evidència ell solet. No li calia Tarradellas com ens cal Puigdemont.

Però per comprensibles que siguin, les dilacions s'han d'acabar. Hi ha d'haver un govern com més aviat millor. No és que jo cregui que l'article 155 serà, amb la seva constitució, automàticament desactivat. Hi han agafat afició i el seguiran aplicant d'una manera o altra, també per culpa del nostre mal cap, ja ho he dit altres vegades. Sóc crític amb *els meus*. Deixem-ho. Som al ball i hem de ballar. Ara l'objectiu és la immersió lingüística. O la clausura de TV3. El govern de Felipe González va voler tancar el Canal 33. Pujol va respondre: “Que enviïn la Guàrdia Civil, si s'atreveixen”. Ara s'atrevirien. Però amb un govern efectiu ens sabrem defensar millor de les invectives. Almenys tindrem veu, propagada i ampliada per Puigdemont.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat

Centraleta Girona: 972 18 64 00

Centraleta Barcelona: 93 227 66 00

Atenció al client: 972 18 64 80

Redacció Girona: Güell, 68. 17005

Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Tornis (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/y2mgu6>

A la tres

Anna Serrano/ aserrano@elpuntavui.cat

La immersió no es toca

El president del govern espanyol, que en el tram final de la passada legislatura va evitar reunir-se amb el president de la Generalitat i en la nova encara no ha trobat el moment per fer-ho amb Roger Torrent, elegit president del Parlament el 17 de gener, sí que s'entrevista, en canvi, amb els representants de Societat Civil Catalana. A més d'esperar que es concreti la reunió amb la segona autoritat de Catalunya, potser l'agenda de Rajoy hauria d'incloure cites amb Òmnium Cultural i l'ANC, entitats, històrica la primera, i en tot cas de trajectòria i representació molt més àmplia que el moviment sorgit fa tres anys a través de qui va ser la seva mà dreta fins al desembre, Jorge Moragas, tal com ell mateix va reconèixer.

De la reunió amb Societat Civil Catalana en surt un atac frontal a la immersió lingüística. Un més. En la ferotge competició que els populars

“En la ferotge competició amb Cs, el PP vol prendre avantatge a base de carregar-se un dels grans consensos

mantenen amb Ciutadans, especialment sagnant després del 21-D, Rajoy vol prendre avantatge a base de carregar-se el que ha estat un dels grans consensos de la societat catalana en les últimes dècades. No es tracta només de la llengua, es tracta de la integritat i de la cohesió, però als popu-

lars ja els és tot igual. Entestats com estan a demostrar que a recentralitzadors no els guanya ningú –i menys Cs–, convençuts que a Catalunya ja no hi tenen res a fer i sense importar-los el més mínim el que passi aquí més enllà d'allò que els pugui propulsar electoralment, ara pretenen fulminar per la via directa el sistema iniciat el 1983 a la colomenca escola Rosselló-Pòrcel. Això quan el decret del 155 aprovat, que els populars estiren a voluntat, no en fa ni la més mínima referència.

Diu que l'experiència és un grau. En el cas del PP caldrà comprovar-ho. El popular José Ramón Bauzá va eliminar el 2012 la immersió lingüística a les Balears. La comunitat educativa va replicar aleshores la decisió amb una vaga indefinida. La pugna oberta amb Bauzá es va resoldre, també judicialment, a favor de la coneguda com a marea verda. La immersió ni es tocava llavors ni es toca ara.

De reüll

Maria Palau

Gaudí en perill

Només assumir la direcció de la Càtedra Gaudí de l'UPC, l'arquitecte i historiadore de l'art Juan José Lahuerta ja va advertir de què anava la cosa. Lahuerta va alertar que Gaudí està segrestat pels interessos comercials i que tant ell com la seva obra són víctimes d'una perversa manipulació. No interessa explicar el Gaudí real, “el que crea en una Barcelona que és la ciutat de les bombes, amb unes tensions socials brutals, de vagues i atemptats, de lluita de classes”. Amagar aquest Gaudí significa, reblava l'expert, amagar Barcelona. I què

L'arquitecte només interessa per fer-ne negoci, no pas per estudiar-lo

va dir Lahuerta que anava fer al capdavant de la Càtedra Gaudí? Doncs descobrir-nos l'autèntic Gaudí. És clar que per fer-ho suplicava ajut econòmic per inventariar, catalogar i digitalitzar el ric fons (147.000 documents) que custodia la Càtedra Gaudí. Ha passat un any i el director de la institució es

troba que no té recursos per afrontar la seva missió. Toc, toc, toc! Ningú no se sent al·ludit? Administracions? Universitat? La Càtedra Gaudí es va crear el 1956 per protegir l'obra de Gaudí dels especuladors urbanístics. Mig segle després aquests monuments són un negoci que genera fortunes. Reben milions de visitants que suposen un impacte terrible per a la seva conservació, ja que van ser concebuts per a un ús domèstic. Gaudí és molt més fràgil del que els seus explotadors es pensen. Tard o d'hora caldrà rescatar-lo d'aquest èxit. I, sobretot, urgeix estudiar-lo amb rigor i honestat.

Les cares de la notícia

SECRETARI D'ESTAT D'EDUCACIÓ

Marcial Marín

Una “anomalia”

El secretari d'estat té la banya posada en l'ensenyament a Catalunya. Fa mesos que ha fet mirar amb lupa els llibres de text buscant adoctrinament i ara és la immersió lingüística, que té un consens polític, social i pedagògic i l'aval europeu però per a ell és una “anomalia” que cal resoldre.

INSPECTOR DE LA UNITAT DE REACCIÓ DE MOSSOS

Jordi Rodón

Una reacció col·lectiva

Mesos després dels atemptats gihadistes a Barcelona i Cambrils és necessari continuar reivindicant la tasca ingent, eficaç i complementària dels Mossos, SEM, CAP, hospitals, Guàrdia Urbana i ciutadans que es van dedicar a ajudar les víctimes i els seus familiars durant i després de la brutal agressió.

CINEASTA

Meritxell Colell

Estrena a la Berlinale

L'òpera prima de la directora catalana, *Con el viento*, tindrà una estrena de gala a la Berlinale, on es projectarà en quatre sessions i competirà a la Secció Forum. Es tracta del primer llargmetratge de ficció de la cineasta catalana, fins ara dedicada als documentals internacionals.

EDITORIAL

Sis mesos després dels atemptats

Només ha passat mig any des que la barbàrie gihadista va colpir Catalunya amb els atemptats de Barcelona i Cambrils, amb el tràgic balanç de 16 morts i 130 ferits. És una certesa que la vertiginosa seqüència d'esdeveniments polítics lligats al procés sobiranista ha posat en segon pla el dol inherent a una situació tan excepcional com la viscuda el mes d'agost passat. Per això és necessari i oportú recordar el que va passar, escoltar els testimonis i destacar l'extraordinària reacció del país des del minut zero de l'atemptat i en els dies posteriors. Des de la solidaritat dels ciutadans intentant ajudar les víctimes, a la professionalitat i entrega del personal dels serveis d'emergències mèdiques, CAP i hospitals, la ràpida intervenció sobre el terreny de la Guàrdia Urbana i la capacitat i eficàcia dels Mossos d'Esquadra en la neutralització dels autors dels atemptats i la gestió de la crisi.

La perspectiva que donen aquests mesos, però, permet també fer una reflexió esperançada sobre la resposta de la societat catalana com a conjunt a una agressió que en altres llocs ha generat brots de xenofòbia o reaccions paranoiques que han derivat en retallades de drets i llibertats. Ningú està vacunat contra els sentiments de ràbia, incomprensió, por o indignació que provoquen situacions com la viscuda, però també és cert que la societat catalana sempre ha estat oberta i té del tot integrat el seu caràcter integrador i intercultural. És probable que això hagi ajudat a donar una resposta mesurada, intolerant amb els terroristes, però respectuosa amb la comunitat musulmana, gelosa de les seves llibertats i en tot cas amatent a poder resoldre aviat les ombres que encara ara planen sobre el qui i el com dels atemptats.

Tal dia com avui fa...

1 any L'actuació del TC
El Tribunal Constitucional imposa la primacia de la Carta Magna per anul·lar les resolucions que impulsen el referèndum.

10 anys Nou estat europeu
El Parlament kosovar proclamarà aquesta tarda la segregació de Sèrbia. Espanya, entre la minoria de la UE que no reconeix el nou estat.

20 anys Més autonomia
L'Església catalana modificarà la seva estructura administrativa per poder assumir més competències eclesiaístiques.

Full de ruta

Toni Brosa

Sense escrúpols

La fractura social, l'adoctrinament a les escoles, la catàstrofe econòmica de la independència, la violència dels acusats de rebel·lió, la condició de Carles Puigdemont de delinqüent pròfug de la justícia, la crítica a l'actuació policial convertida en acusació d'odi... el relat de l'Espanya una i indissoluble està construït sobre un feix de premisses falses que a força de ser repetides i esbombades pels múltiples canals habituals acaben sent acceptades com un element més del paisatge diari. Però no deixen de ser falses. L'últim producte d'aquesta indústria de la mentida denuncia un conflicte de llengües a Catalunya, una discriminació dels castellanoparlants i una falta de llibertat dels pares per triar la llengua en què s'ensenya als seus fills. "El que pugui triar un pare, que no ho trïi un funcionari", sentia ahir en una tertúlia. Una altra fal·làcia. A l'escola catalana existeix la immersió lingüística no perquè ho decideixi un funcionari, sinó perquè ho va decidir una majoria molt àmplia del Parlament en l'ús de les competències d'en-

La immersió lingüística té l'aval polític, social i pedagògic i fins i tot el de la CE

senyament que li atribueix l'Estatut i la Constitució, amb un gran consens social i pedagògic. I existeix per diversos motius. Primer perquè alhora que evita la segregació dels alumnes per la llengua, fomenta la cohesió social. També, perquè permet compensar la immersió lingüística en castellà que experimenten tots els estudiants fora de l'aula (televisió, cine, videojocs, web, xarxes, premsa, llibres, etc.). Després perquè és l'única manera de garantir la competència plena dels alumnes en castellà i català, cosa que demostren els resultats de les proves al final de la primària, l'ESO i en l'accés a la universitat. I en última instància, perquè tot això és bàsic perquè una llengua petita com el català, amb 10 milions de parlants, no desaparegui aixafada per l'omnipresència d'una de gran (450 milions) com el castellà. És un model consagrat per la LEC, amb el 80% del Parlament a favor, avalat per la Comissió Europea, i s'aplica amb ductilitat (moltes classes en castellà) i sensibilitat cap als alumnes amb dificultats idiomàtiques i no ha generat cap conflicte lingüístic ni pedagògic. I tot això ho sap tothom qui ha trepitjat una escola a Catalunya. Alguns ho blasmen per ignorància i d'altres per mala fe.

Tribuna

Enric Roca Casas. Director d'Edu21 i professor d'educació a la UAB

Dades i escola

En la denominada era de la informació i la comunicació es manté, en gran mesura, l'accés lliure a les dades. Això democratitza el saber com mai abans s'havia produït en la història de la humanitat. Aquest fenomen ha transformat, i seguirà fent-ho en els propers temps, les nostres societats i les funcions de les institucions i les pròpies relacions interpersonals a tots els nivells.

LA PROGRESSIÓ GEOMÈTRICA DE DADES i la seva interconnexió en forma d'algoritmes, que ja escapen del control de les persones, governs i institucions, està transformant les relacions de poder tradicionals. Gairebé cap govern, per més important que sigui, ni cap institució de prestigi en el temps anteriors (sistemes polítics, ideològics, econòmics, religiosos, financers, comercials, comunicatius, educatius, etc.) té la més mínima idea de com serà el món d'aquí a unes dècades, ni si les seves funcions tradicionals mantindran cap mena de vigència i eficàcia en les societats futures.

EN AQUEST ESCENARI els sistemes educa-

tius estan obligats a repensar-se profundament. Un dels aspectes cabdals seria preguntar-nos sobre quins continguts (dades) fonamentals han de continuar formant part del repertori curricular que oferim a l'alumnat. Els hem de continuar demanant que aprenguin dades i més dades quan podran accedir-hi per altres canals? O, per contra, els hem d'oferir eines crítiques perquè puguin interpretar aquestes dades i, per tant, sàpiguen quines han d'obviar, relativitzar, confrontar, verificar o relacionar? La preocupació per transmetre dades perquè siguin apreses pels alumnes ha estat l'eix central dels nostres sistemes

“Caldria prioritzar les competències que garanteixin l'escrutini d'un món envoltat de dades

educatius. Ara caldria prioritzar les competències que garanteixin l'escrutini d'un món envoltat de dades i algorismes que si no ets capaç de filtrar poden acabar per dirigir-te completament la vida, és a dir, comandar les teves decisions.

NECESSITEM UN SISTEMA EDUCATIU l'objectiu principal del qual sigui contribuir a fer persones amb capacitat d'anàlisi crítica, amb criteris per interpretar un món cada cop més complex i caòtic. L'escola ha de ser un escenari, en forma de laboratori, on tots els seus membres col·laboren entre ells per orientar-se i formar-se a partir de dos principis innegociables: la llibertat i autonomia personal (el projecte de vida de cadascú) i la necessària col·laboració i cooperació en grup que socialitzi la nostra capacitat crítica i ens prepari per exercir una ciutadania lliure i democràtica. El món que s'albirava ens oferirà grans possibilitats per accedir al conjunt de coneixements que la humanitat vagi gestant, però també contindrà grans perills d'assimilació i dirigisme exercits per un gran entramat de dades independitzat del control humà.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Hologrames de l'Ibex 35

■ Òbviament que no estem pitjor que Birmània, però aquest no és el tema. Un govern que mana a la seva policia que destrouï col·legis i pegui a persones pacífiques no és empíricament democràtic. I a sobre, no només els feliciten sinó que els premien. I als qui han rebut, a rendir comptes! On s'és vist això? En estats d'ideologia rígida i repressiva! Llegeixin l'informe de Human Rights Watch. I la marca taronja ideològica ho aplaudeix, amb aprenents de bufó com la parella Arrimadas-Rivera i una llarga, i histriònica, companyia. Són gent que ven fum i els unionistes addictes els hi compren sense saber de la missa la meitat, de quin peu calcen. Parlen de Matrix i ells són els vertaders hologrames de l'Ibex 35 (els qui decideixen) i de l'oligarquia que els dona suport (de tot tipus) perquè

naranjitos, azulitos i pseudosocialistes monàrquics, sobretot, facin de Torquemada en un món paral·lel que ens volen imposar. Amb judicialitzacions, exiliats i presos polítics escollits per la ciutadania (democràcia de base). Però els hologrames de l'Ibex 35 són de la màxima castellana d'"*el rey es la ley*". D'una democràcia amb un cap d'estat net polític d'un dictador. D'una monarquia que, com a tal, no ha passat per urnes. Això és democràcia? Au va! I ara una de Doraemon...

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze (Vallès Occidental)

Europa: "Aquesta nit tanquem"

■ L'any 1973 Manuel de Pedrolo va escriure *Aquesta nit tanquem*, obra de teatre que, malgrat el pas del temps, té plena vigència. No sé ben bé si aquesta nit o en qualsevol altre moment, però *tançar* és el

que hauria de fer Europa, perquè, a banda de mantenir unes institucions inoperants i un munt de funcionaris, tot plegat a preu d'or, a efectes pràctics no serveix per a res. Em pregunto si paga la pena pertanyer a una organització burocratitzada l'acció de la qual, i les seves conseqüències, posa de manifest la seva obsolescència. Perquè, si guem realistes: quin va ser el seu paper en la tristament anomenada guerra dels Balcanes? Què està fent davant del problema dels refugiats? Pel que fa a Catalunya, pensa fer alguna cosa? L'Europa del segle XXI, a més d'una crisi de valors vergonyant, té un problema molt greu del qual se'n ressent tota la comunitat: està mancada d'un lideratge sòlid. No hi ha estadistes que estimin a l'altura de les circumstàncies, amb la valentia, determinació i autoritat moral que es necessiten per marcar les directrius i emprendre les ac-

cions que el moment actual requereix. La persistència d'aquesta mancança i l'acomodament portaran irremissiblement el gran projecte europeu a la seva autoliquidació.

JAUME FARRÉS
Olesa de Montserrat
(Baix Llobregat)

Consciències inconscients

■ Se suposa que el Sr. Rajoy és una bona persona i crec que és catòlic practicant. Per això em pregunto cada dia si quan va a dormir ho pot fer tranquil si pensa en els polítics catalans empresonats per les seves idees. Seria interessant saber la resposta. I ja que hi som també estaria bé saber si dormen tranquils els empresaris que contracten gent a jornada completa per 700 o 800 euros al mes. Apa, em contestarà algú?

CARMEN BAZAN
Barcelona

La frase del dia

“L'escola catalana és un èxit compartit de país”

Jordi Cuixart, PRESIDENT D'ÒMNIUM CULTURAL

Tribuna

Joaquim Coello Brufau. Enginyer

Macron. El canvi?

Macron: “La política, avui, ha de redescobrir el valor del simbolisme... de crear un nou heroisme polític... de fer reals i creïbles relats que entusiasmin la ciutadania”. França és l'estat de l'OCDE amb més presència del sector públic a l'economia, 56% del PIB. La setmana laboral francesa, 35 hores, és la més curta i les vacances, les més llargues. L'acomiadament és car i difícil d'aconseguir. Les empreses contracten personal temporal de baixa qualitat laboral per compensar les seves carències. El creixement de França és baix i el nivell d'atur, alt. El dèficit francès ha estat per primera vegada al 2017 per sota del 3% del PIB obligat per la UE. La inversió estrangera és baixa i la creació d'ocupació s'ha recolzat tradicionalment en el sector públic. A França es viu bé, la sanitat, l'ensenyament i la seguretat social són universals i amb bones cobertures. La distància entre rics i pobres és menor que a altres estats de l'entorn.

LA V REPÚBLICA VA ARRIBAR al 1958 per recuperar el país de la decadència causada per la pèrdua de l'imperi colonial. Després de la derrota de Dien Bien Phu al 1953, la guerra d'Algèria feia pensar que la independència del territori podia desestabilitzar l'Estat. Es necessitava un lideratge fort i incontestable. El darrer president de la IV República, René Coty, va demanar a l'heroi de la guerra, el general De Gaulle, refundar la República. Va arribar al poder per mantenir Algèria dintre de França, i va comprendre que les colònies eren un llegat del passat amb un cost econòmic i social alt.

FRANÇA NECESSITAVA modernitzar-se, però el llast del passat ho feia difícil. Es va donar per acabada la guerra d'Algèria, no sense patiment i forta oposició de la dreta i part de l'exèrcit, es va atemptar tres vegades contra la vida de

De Gaulle. Es va optar per reestructurar i impulsar l'economia des d'una política d'estat *dirigista*. La política militar, França esdevé potència nuclear, va ser una peça clau en aquesta nova orientació econòmica i política de la República, que va recobrar el pes internacional que havia anat perdent des de 1945. El lideratge de De Gaulle va ser seguit pel no menys sobirà de Mitterrand, que a partir de l'estatisme econòmic de De Gaulle el va reorientar envers el socialisme, encaixava bé amb l'estructura de l'Estat.

LA FRANÇA D'AVUI ÉS EL RESULTAT de les polítiques de De Gaulle i Mitterrand, que han deixat un país estable, estàtic i relativament pròsper, però amb insuficient força si vol ocupar un lloc rellevant al món. És aquesta la voluntat del president Macron i explicitada a la campanya *La République en marche*, que l'ha portat a la presidència. Periòdicament, França constata la seva pròpia importància i exerceix amb determinació la seva presència al món, 1800, 1860, 1914, 1960. És potser un

“Macron ha de convèncer els seus conciutadans de la necessitat d'unes reformes que treguin França de la comoditat en què està instal·lada

nou despertar de França l'objectiu de la política actual? “La sobirania francesa avui existeix en part a escala nacional i en part a escala europea quan es refereix a assumptes ja globals com l'energia, la immigració, la tecnologia, la política militar... França no pot guanyar contra Google o Facebook, però Europa pot almenys regular-ho...”, ha dit el president Macron al 2017.

ALEMANYA HA ESPERAT ANYS el contrapoder i col·laboració de França per modular i definir la política europea des del seu poder econòmic amb el complement de la força política i diplomàtica francesa. No ha estat possible, la precarietat política i la feblesa financera de França deguda a la manca de reformes estructurals, fetes a Alemanya pel canceller Schröder fa quinze anys, han dificultat el creixement econòmic i la seguretat d'una fiabilitat política recolzada en unes sòlides finances públiques. Aquest és el repte del president Macron, convèncer els seus conciutadans de la necessitat d'unes reformes que treguin a França de la “comoditat i la irrellevància” en què s'ha instal·lat des de fa trenta anys. Vol un Parlament per a l'eurozona, una frontera per a la immigració a aquests països, un pressupost molt superior al 1,2% de PIB que té la UE i, en definitiva, una coordinació més estreta entre els estats de l'euro per tenir un pes polític i econòmic que permeti competir amb Xina i els EUA.

DEPENDRÀ DE L'ÈXIT de les reformes estructurals franceses, de la millora de les seves finances estatals i de la possibilitat per a la cancellera Merkel de fer-ho acceptar pel món polític alemany si obté la necessària credibilitat. “La democràcia sempre suposa una certa manca de plenitud, a França l'absència de la figura del rei, la mort del qual la ciutadania francesa no desitjava”. Ningú no podrà dir que els objectius del president Macron no són transparents...

De set en set

Lluís Muntada

Gossos

Els que creiem en la igualtat de drets de tots els ciutadans, la setmana passada –ben igual com gossos

salivant darrere l'aparador d'una fleca amb coques ensucrades– vam sublimar a través de dos exercicis de llibertat pública. El primer l'encarna Joan Manuel Serrat, que en el marc de presentació de la seva nova gira artística va fer el que és natural en democràcia: opinar sobre la situació política. El segon exercici de llibertat el materialitza el manifest signat per un elenc de personalitats en què es defensava que el consistori de l'Ajuntament de Girona no canviés el nom de plaça de la Constitució pel nom de plaça de l'U d'Octubre del 2017. Podríem dir que tant el diagnòstic de Serrat com el del manifest no són defectuosos pel que diuen, sinó pel que callen. Serrat va declarar que l'independentisme és “una fira de despropòsits” i que s'ha col·locat “en un carreró sense sortida”. Tens ganes de matisar-lo: no són “carrerons sense sortida”, sinó més exactament “presons amb barrots”. I també podríem afegir que es tracta d'un vell truc ja molt gastat, el de reduir la situació actual a una “equivocació política de l'independentisme” per amagar que, al capdavall, el que ha passat és que s'ha topat contra el sostre de vidre d'una democràcia tan mancada com l'espanyola. Podem rebatre que els signants del manifest parlin de constitució en abstracte, amb un sentit universal, esquivant que el canvi de nom de la plaça de la Constitució és precisament en referència a una *Constitució* molt concreta i no sé si tan universalitzable. Però aquesta discussió ens apartaria del vertader esdeveniment i ens impediria veure que estem davant de dos motius de celebració. Jo aplaudeixo i defenso que encara hi hagi gent que pot llevar-se cada matí sense por, dient tot el que vol dir, sense que un Estat l'intimidi o limiti la seva llibertat d'expressió. Contents. Com el gos de Pavlov.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont prepara la seva defensa a Waterloo

■ El president de la Generalitat es reuneix amb els quatre consellers a l'exili i els advocats ■ Es troben a la casa llogada per un home de confiança del president ■ També hi assisteix Costa

O.A.-E.
BARCELONA

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, es va reunir ahir amb els quatre consellers a l'exili i els seus advocats per preparar les estratègies de defensa. La trobada es va fer a Waterloo, on un dels homes de confiança i amic de Puigdemont, Josep Maria Matamala, va gestionar el lloguer d'una casa, segons va avançar el diari belga *L'Echo*. És en aquest domicili on es va produir la trobada, que fonts de JxCat van qualificar de "rutinària". S'hi van desplaçar els consellers de Cultura, Lluís Puig; d'En-

senyament, Clara Ponsatí; d'Agricultura, Meritxell Serret, i de Salut, Antoni Comín. Les mateixes fonts van negar que s'hi abordessin detalls de la investidura, mentre continuen les converses entre JxCat i ERC per donar pas a la formació d'un govern autonòmic i articular la relació institucional de la Generalitat amb Brussel·les.

En la reunió, hi van ser l'advocat Gonzalo Boyé i el diputat de JxCat Josep Costa, que és ara vicepresident primer de la mesa del Parlament. Costa, però, no hi era com a representant de la cambra, sinó perquè, com a lletrat,

Eusebi Campdepadrós i Josep Costa, de JxCat, als passadissos del Parlament, a finals del passat mes de gener ■ ACN

participa en el disseny de l'estratègia de defensa de Puigdemont.

De fet, Costa va discrepar la setmana passada, conjuntament amb la cúpula de JxCat, de l'anunci del president del Parlament, Roger Torrent, de demanar mesures cautelars al Tribunal Europeu de Drets Humans perquè permeti que Puigdemont pugui ser investit al Parlament amb garanties. JxCat va denunciar dimarts que era una iniciativa "unilateral" que s'hauria d'haver consensuat amb Puigdemont, tenint en compte que podria interferir en la seva estratègia de defensa. Aleshores fonts properes a Torrent van apuntar que el president del Parlament ho va comunicar a Costa, tot i que JxCat ho va negar. "Hem dit que farem demandes a Estrasburg, i les estam fent. Confiam a guanyar-les. No hem dit que demanaríem mesures cautelars, i no ho farem. No tenim expectatives d'aconseguir-les", va explicar Costa a Twitter. ■

Beques de la Fundació Joan Bruguera de Girona

CONVOCATÒRIA 2018

Destinades a cursar estudis d'especialització i/o treballs d'investigació a la Universitat de Montpeller o en altres centres mèdics

Presentació de sol·licituds fins al 20 d'abril

JOAN BRUGUERA
FUNDACIÓ

www.girona.cat/fundaciojoanbruguera

Ajuntament de Girona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Méndez de Vigo compareixia ahir, després del Consell de Ministres, presentant-se a si mateix com a ministre d'Educació i conseller alhora ■ ACN

Rajoy promet que farà del castellà una opció vehicular

■ “Estudiem com, però sens dubte ho farem”, diu el ministre Méndez de Vigo sobre la fi del model vigent des del 1983 ■ Ciutadans li exigeix un canvi real i el PSOE se'n desmarca tot i avalar el 155

David Portabella
MADRID

“Com ho farem? Ho estem estudiant, però sens dubte ho farem.” Amb convicció, el ministre d'Educació i portaveu del govern espanyol, Íñigo Méndez de Vigo, va desmentir ahir les veus que veien l'atac a la immersió lingüística –aprofitant l'article 155– com un cop d'efecte, i va avisar que oferirà a les famílies a Catalunya l'opció que el castellà sigui vehicular. “Ho farem perquè per al govern és molt important la llibertat i el dret dels pares a escollir la llengua vehicular de l'educació dels seus fills”, va ratificar Méndez de Vigo, que no va confirmar si la fórmula serà la casella del castellà en la preinscripció tal com el seu ministeri havia filtrat la vigília.

Davant la sospita que el model lingüístic consen-

suat des del 1983 es vulgui subvertir precisament ara, quan el PP pateix una fuga del vot espanyolista a Ciutadans i alhora desitja forçar l'independentisme a fer un govern que s'oblidi de Carles Puigdemont, el titular d'Educació, parlant com a ministre i conseller alhora, ho va negar: “Això no és un globus sonda.”

“Jo no he dit «casella»”

Tot i ser una matèria del seu ministeri, en la primera resposta sobre la casella que oferia després del Consell de Ministres ell va prometre el castellà vehicular i, minuts després, es va sorprendre del que ell havia dit. “Quan m'han sentit dir a mi que jo inclouré res? Jo he dit que estudi la fórmula que millor combini el dret i la llibertat dels pares amb el sistema educatiu; jo no he parlat de casella per a res”, reulava Méndez de Vigo

Les frases

“Ho farem perquè és molt important el dret dels pares a escollir la llengua vehicular de l'educació dels fills”

Íñigo Méndez de Vigo
MINISTRE D'EDUCACIÓ

“Que no es quedi en paraules i que no sigui una cosa conjuntural, sinó un canvi en el model educatiu”

Albert Rivera
PRESIDENT DE CIUTADANS

“Si això s'ha de modificar o no s'ha de decidir en un debat al Parlament”

Carmen Calvo
SECRETÀRIA D'IGUALTAT DEL PSOE

Torrent: “Necessitem un govern que foragiti el 155”

El president del Parlament, Roger Torrent, va censurar ahir que el govern espanyol vulgui la casella de l'ensenyament en castellà en la preinscripció escolar a Catalunya. Després de rebre el col·lectiu Som Escola, Torrent va instar a formar un govern de forma immediata per frenar iniciatives com aquesta. “Necessitem un govern urgentment i ja poder foragitar el 155 del paisatge polític del país i de les institucions”, va clamar.

Torrent va vincular l'afany de Rajoy d'alterar el model al fet de tenir el 155. “Fem una crida a recuperar totes les institucions, inclòs el govern. Si avui està en risc i volen posar en risc el model educatiu, és perquè hi ha un 155 que els ho permet fer, perquè està en marxa l'article 155”, va alertar. “Necessitem un govern que ens permeti defensar els consensos, els acords polítics i socials i un element fonamental com l'escola”, afegia.

En representació de Som Escola, Carme Roca va agrair que el president del Parlament es reunís amb ells per “treballar conjuntament per seguir defensant el nostre model”. “El que voldríem és que es mantingués el que diu la LEC i empara l'Estatut, i seguir amb el model d'escola fruit d'una demanda social i que fa trenta anys que dona èxits”, va confiar Roca, que va anunciar que “de ben segur” hi haurà mobilitzacions.

l'endemà que fos la seva mà dreta i secretari d'estat, Marcial Marín, qui cités l'opció de la casella del castellà perquè “hi som sensibles” i que Mariano Rajoy li ho ofrenés a Societat Civil Catalana a La Moncloa. Finalitzada la roda de premsa, Méndez de Vigo, en to ja informal, va reular de nou dient que fins i tot amb el 155 no pot violar una llei del Parlament i que ha de respectar la llei catalana i les sentències del TC i del TSJC.

L'objectiu de Rajoy de canviar el model lingüístic divideix els socis del 155. El líder de Ciutadans, Albert Rivera, insta Rajoy a fer-ho de debò. “Que no es quedi en paraules i que compleixi. I que no es quedi en conjuntural sinó que sigui un canvi en el model educatiu”, exigia. Al PSOE, avalador del 155, la secretària d'Igualtat, Carmen Calvo, no en va ser informada pel govern i ara es desmarca d'utilitzar-lo per subvertir el model lingüístic. “Si això s'ha de modificar o no s'ha de modificar, s'ha de decidir en un debat al Parlament”, defensava Calvo.

La polèmica sobre la inclusió d'una casella en el procés de matrícula escolar per escollir si es vol l'ensenyament en castellà topa amb la llei que el PP diu que defensa, segons informa Raül Garcia i Aranzueque. D'una banda perquè tant la llei d'educació de Catalunya (LEC), com l'Estatut, en l'article 35.1, avalen que tothom té dret a rebre l'ensenyament en català, llengua vehicular a l'escola tal com disposa la llei de normalització lingüística de 1983. L'Estatut és una llei orgànica i, per modificar-la, cal al Parlament una majoria que ara no hi és.

L'altre escull legal per a Rajoy és la incongruència d'intentar imposar l'opció del castellà a través de la resolució de la preinscripció, un tràmit administratiu que regula aspectes com el calendari de matriculació o els punts que tenen els alumnes en funció de diferents barems per accedir a una escola o una altra i que no tenen res a veure amb el règim lingüístic. Tot plegat fa “il·legal”, tal com va dir ahir la Junta de Directors de Catalunya, el canvi de model lingüístic si no és que Rajoy s'empara en el 155 per transgredir les normes. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern del PP renova, via 155, els concerts educatius

- La decisió afecta 987 grups d'infantil i 969 de secundària, i serà vigent fins al curs 2021/22
- JxCat, ERC i la CUP havien pactat deixar sense concert les escoles que segreguen per sexes

Acte de celebració del cinquantè aniversari de l'escola Bell-lloc del Pla, un centre de l'Opus Dei a Girona ■ GLORIA SÁNCHEZ / ICONNA

T. Dalmau
BARCELONA

El Consell de Ministres, fent ús de les facultats que li concedeix l'article 155, va aprovar ahir la renovació, per quatre cursos més, de 1.956 concerts educatius als centres d'ensenyament catalans. La decisió topa amb l'acord al qual van arribar fa uns dies JxCat, ERC i la CUP de no renovar els concerts

als centres educatius que segreguen per sexes.

En la roda de premsa posterior al Consell de Ministres, el responsable d'Educació i portaveu del govern espanyol, Íñigo Méndez de Vigo, va informar que la renovació afecta 987 grups d'infantil i 969 de secundària, i que serà vigent fins al curs 2021/22. També va dir que la decisió s'ha pres quan ja han vençut els

quatre cursos que estaven vigents. Pel que fa a concerts educatius de primària, el Ministeri d'Educació va detallar en una nota que estan vigents i no venen fins al 2020, any en què caldrà negociar i decidir-ne la renovació.

En la mateixa nota el ministeri va recordar que, d'acord amb l'article 155, té les competències educatives de Catalunya i va subratllar que la renova-

Discussions polítiques

Els centres que segreguen per sexes són només una part dels concertats, però han estat a l'epicentre de picabaralles polítiques que en algun cas han complicat les relacions entre CiU i ERC. L'abril del 2016, el Parlament va aprovar demanar al govern que rescindís els concerts amb les escoles de l'Opus, fit-

xant un període de transitorietat fins a l'inici del curs 2017/2018 per permetre que s'adaptessin a l'escolarització mixta, però la votació va dividir JxSí. Aquella vegada la moció va ser presentada pel PSC, una formació que, a l'antic tripartit, havia donat suport als concerts amb les escoles segregacionistes.

ció dels concerts "aporta tranquil·litat i normalitat al sector de l'educació concertada de Catalunya".

Durant els pròxims dies s'elaborarà la memòria econòmica perquè, un cop se superin els tràmits administratius, se signi la resolució i es publiqui al DOGC.

Acord antisegregació

La decisió del govern del PP de renovar per quatre cursos més els concerts d'infantil i de secundària a Catalunya ha arribat després que el 27 de gener passat la diputada de la CUP Natàlia Sánchez anunciés que, en el transcurs de les negociacions entre la seva formació, Junts per Catalunya i ERC per acordar un programa

La xifra

1.956

concerts de centres d'ensenyament catalans van ser renovats ahir pel Consell de Ministres.

de govern, s'havia assolit el compromís ferm de no renovar els convenis amb les escoles que segreguen per sexes. Concretament Sánchez va quantificar en 40 milions d'euros els convenis amb centres, principalment de l'Opus Dei, que no es renovarien i va demanar que aquests diners "reverteixin a l'escolarització pública, de qualitat i laica". En la mateixa intervenció, la diputada de la CUP va fer una crida als comuns perquè donessin suport a la iniciativa i a "la materialització social de la república catalana". ■

Des del 1981
al vostre servei

Instal·lacions
ROAL

CLIMATITZACIÓ - GAS
ENERGIA SOLAR
BIOMASSA - LLARS DE FOC

Tel. 977 126 167 · Tel./Fax 977 340 636
www.instalroal.com · roal@instalroal.com

La Selva del Camp
C/ Energia, 3 - Pol. Ind. LA DRECERA

Calçotada Enoturística
És temps de calçots!

Dies 18 de febrer i 18 de març, a les 12 h

- Visita al celler i tast de vins
- Calçots amb salsa romesco (Tramuntana Blanc)
- Carn a la brasa (Puntils Criança)
- Galetes amb garnatxa
- Cafè

Adult 25€ - Infantil 10€

Informació i reserves:
enoturisme@cooperativagarriguella.com
o bé al tel. 972530002

cooperativa agrícola
Garriguella

FINANÇAMENT ALTERNATIU RÀPID I PROFESSIONAL,
PER A PARTICULARS I EMPRESES,
FINS A 700.000 €, NOMÉS AMB GARANTIA HIPOTECÀRIA

TQ
EUROCREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222
www.tqeurocredit.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Joaquim Arenas** Ideòleg de la immersió lingüística en català

“No volen que ens identifiquem com a catalans”

ELECCIONS • “Ciutadans ha tret molts vots perquè amb la mentida es fan miracles” **COMUNITAT** • “Confio molt en la dignitat i la professionalitat dels mestres i dels pares: no permetran que es faci cap pas enrere”**Raül Garcia i Aranzueque**
BARCELONA

Joaquim Arenas (Mataró, 1938) va ser un dels ideòlegs del model d'escola catalana i del mètode d'immersió lingüística a l'ensenyament, que es va començar a aplicar a principis dels anys vuitanta. Des d'aleshores, ha vist nombroses polèmiques a l'entorn de l'educació.

Què li sembla la inclusió de la casella del castellà en el full de matrícula?

El problema no és posar una casella més o una casella menys. El problema és l'embat que suposa contra el model educatiu català, un model de consens que ha estat admirat per tot Europa, pels Estats Units, pel Brasil, i que recollia la voluntat dels pares i els professors.

Els seus detractors proposen un model bilingüe.

Hem de recordar que estem en

una societat en la qual existeix el poliglòtisme. A Catalunya hi ha més de 280 llengües i el model d'escola catalana fa que hi hagi una cohesió social, que el vincle més sensible sigui la llengua amb la qual tots els ciutadans es puguin reconèixer. Això no agrada a alguns polítics que no tenen ni idea de pedagogia lingüística ni de sociolingüística. No els agrada perquè volen atacar Catalunya i saben que ho poden fer atacant la llengua i desmuntant allò que fa que es mantingui malgrat les dificultats que hem tingut.

Doncs Ciutadans ha tingut molts vots en aquestes eleccions.

Ciutadans ha tret molts vots en les eleccions perquè amb la mentida es fan miracles. La senyora Arrimadas i el senyor Rivera no paren de dir veritables calúmnies contra Catalunya. Fan una proposta de trilingüisme, però no hi ha ningú que pugui garantir la igualtat de tres

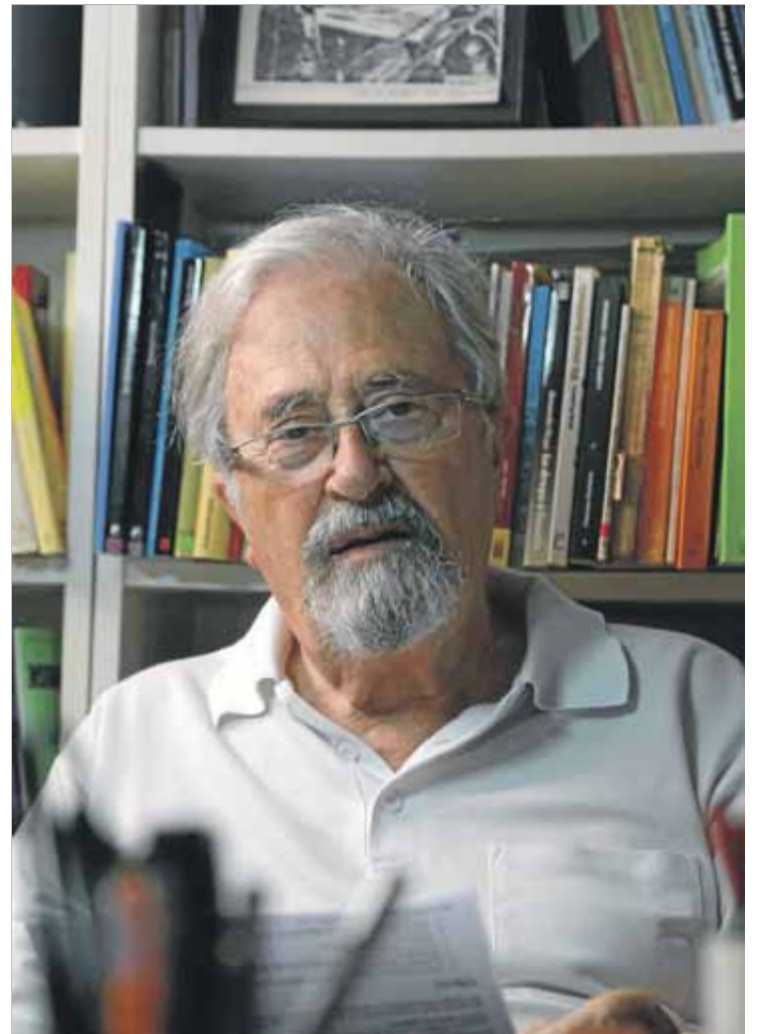
llengües i ningú que tingui dos dits de front i honradesa pot comparar la situació del castellà amb la del català.

A les Illes Balears van intentar un pla de trilingüisme.

Sí, ho van intentar i hi va haver tres setmanes de vaga. Si hi tornen es trobaran amb una oposició radical per defensar el model de tractar igual els novinguts, parlin com parlin, i els que ja hi són perquè tots s'identifiquin com a catalans. El problema d'alguns és que no volen que els ciutadans de Catalunya ens identifiquem com a catalans.

La comunitat educativa ja ha dit que faran el que calgui per evitar un canvi de model.

És que és un disbarat enorme! El mateix Tribunal Constitucional va dir l'any 1996 que era el millor model d'escola. Pensi que els resultats que obtenim de castellà són superiors, fins i tot, al que hi ha en altres territoris de l'Estat.

Joaquim Arenas va ser un dels artífexs del model d'escola en català a principis dels anys vuitanta ■ QUIM PUIG

Quines conseqüències tindria aquest canvi per a l'aprenentatge de les llengües?

Primer de tot, que separaria els nens per qüestió de llengua, cosa que és absolutament il·legal perquè va contra la llei d'educació de Catalunya, que diu que no se separarà els nens per aquest motiu ni en grups classe ni en grups dins de la classe. La divisió dels alumnes, uns en català i uns altres en castellà, tampoc ajudaria que les 280 llengües que hi ha a Catalunya fossin respectades.

Què es pot fer per blindar el model d'escola en català?

Els professors, els pares i els mateixos alumnes grans han de tenir el concepte de dignitat i no permetre fer un pas enrere, i estic segur que això ho tenen molt clar.

Aquest cop, però, és més difícil. El govern està intervingut per l'Estat.

És un inconvenient grandíssim, però jo confio molt en la dignitat i la professionalitat dels mestres i dels pares. ■

El Suprem avala la prohibició a Sánchez de fer campanya

Redacció
BARCELONA

La sala segona del Tribunal Suprem va desestimar ahir el recurs d'apel·lació presentat per l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez contra la interlocutòria del magistrat Pablo Llarena del passat 14 de desembre, que li va denegar permisos

de sortida de la presó, així com major disponibilitat per utilitzar internet a la presó i per tenir determinats contactes amb mitjans per la seva condició de candidat a les eleccions catalanes. L'anomenada sala d'apel·lacions considera que la limitació és proporcionada i ajustada a la legislació europea, perquè, al

seu parer, l'expresident de l'Assemblea podria haver aprofitat els mítings electorals per incitar la ciutadania a participar en “tumults” per aconseguir fugir.

D'una altra banda, el magistrat del Suprem Pablo Llarena va rebutjar d'assumir les investigacions de l'Audiència Nacio-

nal contra el màxim responsable dels Mossos durant l'1-O, el major Josep Lluís Traperó, perquè creu que seria “exorbitant”. El seu successor en el càrrec, Ferran López, i tres comissaris més declararan al Suprem com a testimonis per la manifestació del 20 de setembre davant la conselleria d'Economia. ■

Jordi Sánchez el 16 d'octubre quan va declarar davant el Suprem ■ AFP

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els bisbes demanen diàleg pels presos

■ Els bisbes catalans consensuen un comunicat en què diuen que el problema a Catalunya és polític ■ Legitimen moralment l'opció independentista

Els bisbes catalans es van reunir ahir a Tiana ■ ACN

Mireia Rourera
BARCELONA

El dia 28 de gener ho va dir el cardenal Sistach per Twitter: "El problema de les relacions entre Catalunya i Espanya és un problema polític i ha de solucionar-se políticament i això demana sempre diàleg." Ahir van ser tots els bisbes catalans els qui, en una nota conjunta, van reafirmar-se en aquesta idea. "A Catalunya existeix un problema polític de primer ordre que obliga a cercar una solució justa a la situació creada que sigui mínimament acceptable per a tots", van dir.

En la mateixa nota aprovada per unanimitat pels tretze bisbes de Catalunya reunits en la seva trobada trimestral de la Conferència Episcopal Tarraconense, defensen la "legitimitat moral de les diverses opcions sobre l'estructura política de Catalunya que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i siguin defensades de forma pacífica i democràtica". Aquesta posició replica les paraules que fa pocs dies va dir el cardenal de València, Antonio Cañizares, que va assegurar que "la unitat d'Espanya és una qüestió moral", i defensa que l'opció de la independència és tan vàlida com qualsevol altra.

Per primera vegada els bisbes fan referència als presos polítics, una qüestió que l'Església de base feia temps que demanava

"per qüestions d'humanitat". En el text diuen així: "Pel que fa a la presó preventiva d'alguns antics membres del govern i d'alguns dirigents d'organitzacions socials, sense entrar en debats jurídics, demanem una reflexió serena sobre aquest fet, per propiciar el clima de diàleg que tant necessitem i en la qual no es deixin de considerar les circumstàncies personals dels afectats." "Ja era hora que diguessin una paraula dels presos. Era vergonyós el seu silenci; és qüestió de justícia, era una qüestió moral", va dir ahir el portaveu d'Església Plural, Josep Torrens.

En el comunicat emès ahir els bisbes deixen clar que en tot moment parlen com a "ciutadans d'aquest país i pastors de l'Església que fa camí a Catalunya" i, en aquest sentit, demanen que es formi govern al més aviat possible. Afirment que és necessari formar "un nou govern de la Generalitat que actuï amb sentit de responsabilitat envers tots els col·lectius del país", i que cal "superar les conseqüències de la crisi institucional, econòmica i social que vivim".

El silenci de l'Església catalana per la situació que viu el país des de l'1 d'octubre ha aixecat moltes crítiques dels fidels. La nota d'ahir, tot i que tímida, va ser molt ben valorada. Ara s'espera la reacció de l'Església espanyola, que en els últims comunicats ha estat menys agressiva que mai. ■

Presentació de la Incorporació del Bosc de Can Gorgs a la Xarxa de Parcs Metropolitans

Dilluns 19 de febrer a les 19h
Sala Celler de la Torre d'en Gorgs

AMB : Àrea Metropolitana de Barcelona

AJUNTAMENT DE BARBERÀ DEL VALLÈS
www.bdv.cat

Ajuntament de
Malgrat de Mar

ANUNCI

Per resolució d'alcaldia 332/2018 de data 14 de febrer de 2018, s'ha resolt el següent:
Primer. Ampliar el termini d'informació pública de l'Avanç de Modificació del POUM per a una nova distribució de percentatges dels diferents usos compatibles amb l'habitatge entre els admesos al sector PP7 Escultor Clarà, fins el dia 28 de febrer de 2018.
Segon. Publicar aquesta resolució en el DOGC, el Butlletí Oficial de la Província, el diari El Punt Avui, la seu electrònica municipal.
Malgrat de Mar, 14 de febrer de 2018.
L'alcalde, M. Carmen Ponsa Monge

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El carrer torna a exigir la llibertat dels presos polítics

▣ Milers de persones es manifesten a Barcelona en contra de la “repressió” de l’Estat ▣ Les entitats reclamen unitat als partits i que aparquin les diferències per aconseguir l’acord

Marc Bataller
BARCELONA

Barcelona va tornar a sortir ahir al carrer per exigir la llibertat dels presos polítics, coincidint amb els quatre mesos de l’emprisonament dels Jordis. Una concentració en què els participants, Òmnium i l’ANC van demanar unitat als partits i que arribin a un acord per desencallar la investidura. Una altra proclama unànime va ser la defensa del model de l’escola catalana, ara que el govern espanyol i el 155 l’amenacen.

Eren tres quarts de les set de la tarda quan la plaça Sant Jaume i alguns carrers laterals ja estaven plens. Una pancarta gegant, amb les cares de Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, presidia un dels extrems i una pancarta amb un laç groc penjava del balcó de l’ajuntament. El Palau de la Generalitat, per contra, tenia gairebé tots els llums apagats i no hi havia cap referència als presos. Una imatge de tristor que envolta l’edifici des de l’aplicació del 155 i que encara va simbolitzar-se més quan els manifestants cridaven “fora ocupes de la Generalitat”. Un dels instants més emocionants de la nit, però, va ser quan es van fer quatre minuts de silenci, en homenatge als quatre mesos que fa que estan entre reixes els Jordis, i els assistents van il·luminar la plaça amb els llums dels telèfons mòbils. Mentrestant, van pujar a l’escenari familiars dels quatre presos –Cuixart, Sánchez, Oriol Junqueras i Joaquim Forn– i va sonar *El cant dels ocells*.

Si aquest va ser el moment que va tocar la fibra als manifestants, la vessant reivindicativa va ser a càrrec del vicepresident d’Òmnium, Marcel Mauri, que va fer una crida perquè ningú no normalitzés la situació de “repressió” que viu Catalunya i va reclamar a les formacions

Dues imatges de la manifestació de Barcelona, i una concentració de funcionaris contra el 155 ■ J. LOSADA / M.B.

polítiques que tinguin “sentit d’estat”, deixin enrere les “diferències” i arribin a un acord per a la investidura i per recuperar les institucions catalanes. Una petició que va ser molt aplaudida i acompanyada de crits a favor de la “unitat”, dirigits als representants polítics que hi havia a l’escenari –la màxima autoritat era el president del Parlament, Roger

Globus grocs per protestar contra el 155

Cada setmana els treballadors dels departaments de la Generalitat organitzen actes de protesta en contra del 155, a favor del govern legítim i per reclamar la llibertat dels presos polítics i la tornada a casa dels exiliats. Ahir, desenes d’aquests empleats es van reunir a la plaça Catalunya de

Barcelona, i amb globus grocs a les mans, van formar un laç gegant per tornar a reclamar que s’acabi la imposició del 155. En aquest sentit, van recordar que la Generalitat està patint com mai per culpa de l’aplicació d’aquest article i van posar com a exemple la immersió lingüís-

tica, que podria estar a la corda fluixa; les més de 100 iniciatives normatives que han decaïgut, i les 92 afectacions que hi ha hagut en contractacions. La concentració es va acabar amb la interpretació de *L’estaca* i *Els segadors* i també amb crits de “llibertat, llibertat”.

Torrent–. Però les reivindicacions no es van acabar aquí i Mauri va alertar que quatre diputats que estan al grup mixt –en referència al PP– no trencaran l’escola catalana.

Per la seva banda, el vicepresident de l’ANC, Agustí Alcoberro, va recordar que els atacs polítics i judicials que està patint el país tenen un origen ben clar: “No ens perdonen la nostra victòria de l’1-O, però no hi ha marxa enrere.” En aquest sentit, el manifest, que van consensuar les entitats, acusava l’Estat d’haver actuat com una “dictadura” i de “jutjar i privar de llibertat” per manifestar-se “pacíficament”, i hi afegia: “Els presos estan retinguts per raons polítiques.”

Just després de l’acte de la plaça Sant Jaume –que va acabar amb *L’estaca* de Lluís Llach–, els manifes-

Les frases

“Catalunya està privada de llibertat. No normalitzem mai la repressió”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D’ÒMNIMUM

“La nostra causa és la dels presos, els exiliats i els represaliats. No hi ha marxa enrere”

Agustí Alcoberro
VICEPRESIDENT DE L’ANC

tants van baixar pel carrer Ferran per anar en direcció a la presó Model, que s’ha tancat durant aquest mandat. En el recorregut es van tornar a sentir crits en suport dels presos polítics i de la República.

Davant del centre penitenciari, l’exlíder de Podem Catalunya, Albano Dante Fachín, va tenir un emocionat record per als presos i va explicar la “complicitat” que sent quan veu una persona amb un laç o un altre símbol groc: “Som molt més forts que les injustícies que mantenen quatre persones a la presó”, va assegurar. Sánchez i Cuixart, a través dels familiars, també van fer arribar unes paraules als manifestants. “Hem de preservar la unitat entre els sobiranistes, recuperar la normalitat i el govern, i que el 155 desaparegui”, va cloure el fill de Sánchez. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

A dalt, imatges de les concentracions a Lleida i Girona, i, a baix, de Vic, Mataró i Tarragona ahir al vespre ■ J. TORT / Q. PUIG / A. AGUILAR / LL. MARTÍNEZ / C. FILELLA

Sense defallir

MOBILITZACIONS • Milers de persones surten al carrer de les principals ciutats catalanes per reclamar la llibertat dels presos polítics **GEST** • Les places i els carrers d'arreu del país es van il·luminar amb els llums dels telèfons mòbils en record dels quatre empresonats **CLAM** • Els promotors fan una crida a mantenir la protesta i a continuar manifestant-se

Redacció
BARCELONA

Milers de persones van tornar a sortir ahir al vespre a les principals ciutats de Catalunya per reclamar la llibertat dels presos polítics. Sense defallir i amb la mateixa contundència que el primer dia, van denunciar que fa 123 dies, o el que és el mateix, quatre mesos, que els dos Jordis es troben privats de llibertat i lluny dels seus. No són els únics, perquè també s'hi troben el vicepresident Oriol Junqueras i el conseller d'Interior, Joaquim Forn, fa 106 dies. Els llums dels telèfons mòbils van ser els protagonistes arreu amb la voluntat d'enviar-los un raig d'esperança, però també el missatge que a cada racó del país ningú

no els ha oblidat i es considera que l'emprisonament és "una injustícia". A Mataró, es van reunir un miler de persones davant l'ajuntament, on es van col·locar unes reixes, com si d'una presó es tractés, darrere les quals es van aplegar una part dels concentrats. Un acte que també va servir per reivindicar l'escola catalana i carregar contra els atacs constants que s'hi estan cometent. "Fa mesos que l'unionisme ha desfermat una campanya de descredít i no ho permetrem", va afirmar Rosa Montero, del Col·lectiu de Docents de Mataró.

A Vic, la protesta va mobilitzar mig miler de persones en un acte que va començar amb unes paraules de l'alcalde de la ciutat, Anna Erra. "Sabem que estan forts, però la duresa que han de passar no

l'oblidarem mai", va dir en referència a Jordi Cuixart i Jordi Sánchez. Com en altres llocs, es va recordar la importància de continuar manifestant-se perquè "la repressió de l'Estat continua sent duríssima". En aquest sentit, l'alcalde va posar com a exemples el darrer atac a la llengua i que dilluns que ve dues vigatanes (Marta Rovira i Marta Pascal) hauran d'anar a declarar. A Lleida, més d'un miler de persones van cridar per la llibertat dels Jordis i els assistents van formar el mot *llibertat* a la plaça de la Paeria, que es va il·luminar amb els telèfons mòbils, mentre es cridaven consignes a favor de l'alliberament dels quatre empresonats.

En la concentració que es va fer a Girona, els manifestants, cap a 1.200, segons la policia municipal,

Resposta massiva

La crida de les entitats sobiranistes a inundar els carrers per demanar la llibertat dels presos polítics es va estendre massivament arreu del territori.

es van posar al voltant del pont de pedra i de la plataforma de la plaça Catalunya amb els llums dels mòbils encesos, mentre a la llera del riu Onyar s'encenien fanals que també van formar el mot *llibertat*. A la ciutat de Tarragona, la crida va aplegar més d'un miler de persones. "Tenim una necessitat moral de ser aquí; sembla que s'estigui normalitzant la situació i no és així", va dir Carles Xavier Gómez, coordinador de l'ANC a Tarragona. La mobilització també buscava una altra finalitat. "Fem una crida als polítics perquè arribin a un consens per formar govern a la Generalitat", va afegir-hi Gómez, que també va reconèixer viure "amb un enuig molt gran i amb sorpresa" el fet que encara no s'hagi arribat a aquest acord. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un mes de 9 dies

FET • Trenta-un dies després de la constitució del Parlament, l'activitat resta aturada quan encara no s'ha complert el primer termini de deu dies per a la investidura **MÉS** • Sense acord per fer comissions i en espera que dimarts la mesa ho desbloquegi

Emma Ansola
BARCELONA

La dotzena legislatura es va iniciar el 17 de gener amb la constitució del Parlament i l'elecció del diputat d'ERC Roger Torrent com a president de la cambra catalana. Aquella setmana tot eren presses per poder formar govern i esborrar la petja del 155 a les institucions catalanes. Avui, trenta-un dies més tard, la cambra continua adormida i atrapada en el novè dels deu dies que marca el primer termini per celebrar el ple d'investidura arran de l'ajornament que va decretar llavors el president de la cambra.

La tasca parlamentària dels diputats, a hores d'ara, és escassa a causa de les limitacions que marca la falta d'un govern i també, però, per la manca d'acords dels grups que impedeix fins i tot constituir grups de treball com serien les comissions no legislatives.

Fa dues setmanes el PSC va presentar una proposta a la mesa del Parlament per tal de posar fil a l'agulla i facilitar la feina dels diputats per constituir com a mínim les comissions que no es dediquen a redactar lleis ni aquelles que tenen un control directe sobre el govern. L'acord per posar-les en marxa va ser unànime, però va durar poc ja que els grups discrepen del nombre de diputats que hauria de constituir cada comissió i que en la majoria dels casos ha de ser proporcional al percentatge d'escons que cada grup disposa en el ple de la cambra fruit del resultat del 21-D. Però depèn del nombre total de diputats amb què s'acabi constituint cada

Membres de la mesa del Parlament reunits amb els lletrats de la cambra, el 30 de gener passat ■ ACN

comissió, la majoria parlamentària es pot decantar cap a un bloc o un altre si persisteix la divisió que ara formen, d'una banda, Junts per Catalunya, ERC i la CUP, i de l'altra, Cs, el PSC i el PP. De moment, els partits no han acabat de consensuar la xifra màgica. Dimarts de la setmana que ve, la junta de portaveus tindrà sobre la taula aquest punt en l'ordre del dia de la reunió, que també inclourà la constitució de la comissió del reglament, a petició de Junts per Catalunya. Una demanda que els lletrats del Parlament consideren apropiada tenint en compte que, malgrat que està considerada com a comissió legisla-

tiva, no té relació directa amb l'executiu català i, per tant, es podria constituir. L'oposició, però, ha mostrat reserves perquè hi veuen la mà de Junts per Catalunya per reformar la norma suprema de la cambra i facilitar la investidura a distància de Puigdemont. Tanmateix, sense un acord en el quòrum no es podrà configurar la comissió de reglament, ni tampoc sis de les proposades pel PSC com les dedicades a la Corporació de Mitjans Audiovisuals o al Síndic de Comptes.

El desbloqueig podria començar en la junta de portaveus que ha d'aprovar les comissions i que es convocarà dimarts de la setmana que ve.

20.02.18

data en què hi ha convocada la mesa i la junta de portaveus que debatrà propostes per iniciar l'activitat parlamentària i desbloquejar la investidura a la presidència de la Generalitat

Mentrestant, els grups intenten desbloquejar la situació amb la petició d'un ple, com és el cas de Ciutadans, o la presentació d'una proposta de resolució per ser debatuda en ple que ahir va presentar Catalunya en Comú Podem. Dues opcions, però, que, en tot cas, hauran de passar també per la junta de portaveus on, igual que en la mesa, els partits sobiranistes tenen majoria i podrien agafar la iniciativa demanant també la convocatòria d'un ple. I en l'horitzó, el 28 de febrer, quan s'acaba el termini per presentar candidatures a senadors autonòmics que s'hauran de ratificar en un posterior ple a principis de març. El desbloqueig? ■

BENVINGUTS A LA CELEBRACIÓ DE L'ANY NOU XINÈS

El diumenge 18 de febrer a partir de les 11,00 h

Podreu gaudir d'una desfilada que començarà a la pl. Constitució (pl. de l'1 d'Octubre) i de diferents actuacions culturals xineses com la dansa del drac, dels lleons i molt més a la pl. del Vi.

Us hi esperem!

Associació del Desenvolupament
d'Empreses Xineses
西班牙华人华侨企业发展协会

Associació del Desenvolupament
d'Empreses Xineses
西班牙华人华侨企业发展协会

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Madrenas no cedirà espais a la fundació de la casa reial

■ L'alcaldesa de Girona deixa clar que les obres a l'Auditori no són cap excusa i que rebutjarà també deixar-lo el 2019

L. Artigas
GIRONA

L'alcaldesa de Girona, Marta Madrenas, ha deixat clar que s'oposarà a cedir espais municipals perquè la Fundació Princesa de Girona (FPdGi) pugui celebrar els seus premis a la ciutat, una cita que ja s'havia institucionalitzat com la visita anual del rei espanyol a la ciutat. Quinze dies després que l'Ajuntament comunicés oficialment a la fundació que aquest any el Palau de Fires i l'Auditori –on s'havia fet l'entrega de guardons

La frase

“Arran del discurs del 3 d'octubre, el rei ha perdut legitimitat. Jo m'oposaré que vinguin a fer els premis”

Marta Madrenas
ALCALDESSA DE GIRONA

des que es van instaurar el 2010 – estarien en obres a partir del juny i que, per tant, no en podran fer ús, l'alcaldesa ha volgut deixar clar que les obres no són cap excusa inventada, ja que és veritat que es fa-

ran, i que no té cap problema a dir obertament que també l'any que ve si tornen a demanar les instal·lacions ella votarà en contra de cedir-los espais. “Jo m'oposaré que vinguin a fer els premis Princesa de Girona a la ciutat, més enllà que aquest any tinguem l'Auditori i el Palau de Fires en obres.” Ho va dir dijous a la nit en el programa *Mes324* de TVC, durant el qual Madrenas també va recordar que el trencament de relacions institucionals de l'Ajuntament gironí tant amb les autoritats de l'Estat com

Els reis, amb diverses autoritats, entre elles Madrenas, en els premis de l'any passat ■ Q. PUIG

amb la casa reial ve arran de les càrregues policials de l'1-O i del discurs del monarca dos dies després “fomentant l'a por ellos”. En aquest sentit, va recordar que el seu grup, CiU, havia rebutjat anteriorment diverses vegades en el ple municipal declarar el

rei *persona non grata* a la ciutat, però que arran del discurs que va fer el 3 d'octubre van considerar que “el rei havia perdut la legitimitat” i per això en el ple del 24 d'octubre se l'hi va declarar.

D'altra banda, Madrenas va remarcar, una ve-

gada més, que el trencament de relacions amb les autoritats de l'Estat és només en actes oficials –“no tenim per què fer-nos la foto amb qui ens ha atonyinat”–, mentre que les reunions de treball per temes de ciutat es mantenen com sempre. ■

Sarna. Prevenció i tractament

La sarna o escabiosi és una parasitosis de la pell causada per l'àcar *Sarcoptes scabiei*. És una malaltia clàssicament associada a les guerres i les crisis econòmiques, però que es presenta actualment als països desenvolupats i **afecta persones de tots els nivells socioeconòmics**.

El període d'incubació és de 2-6 setmanes i, en general, la **transmissió és per contacte personal proper i prolongat amb la pell d'una persona afectada**. La transmissió mitjançant la roba només es pot produir si s'ha contaminat recentment. No és habitual la transmissió a l'escola. Sovint es transmet en hospitals, escoles bressol, residències i presons. També l'anomenen pruija contagiosa.

Es manifesta amb una **erupció** que produeix **picor intensa** ocasionada pels àcars femella adults, que excaven túnels a la capa superficial de la pell. La picor assoleix la màxima intensitat durant la nit.

Les lesions apareixen principalment a la pell de les mans, sobretot als dits i als espais interdigitals, en els plecs articulars (canells i colzes) i també a la cara anterior de les axil·les i a les natges. Totes van acompanyades de lesions de rascat i zones eczematitzades.

El diagnòstic es fa **rascant el solc acarià interdigital** amb la punta d'un bisturí, recollint una mostra i **observant al microscopi òptic**.

Protocol de Tractament

Prèviament a l'administració del tractament, cal aplicar **mesures higièniques**: dutxa, bany, perfecte assecat i tall de les ungles.

Seleccionar el tractament adequat, seguint les normes d'aplicació (duració i correcta aplicació sobretot a les zones afectades, ha d'incloure les ungles i el cuir cabellut). Quan sigui necessari, s'administrarà teràpia complementària per a la picor i/o sobreinfecció.

No dutxar-se ni canviar-se de roba fins a la finalització del tractament.

No utilitzar altres productes **cosmètics** mentre duri el tractament. Poden alterar l'absorció del tractament implantat.

Finalitzat el tractament, el pacient es dutxarà i es canviarà totalment de roba de vestir i de llit.

És necessari fer un **tractament simultani de la família** i els seus contactes, sobretot en el cas de brots en residències, hospitals o presons.

Mesures específiques de prevenció

Cal **evitar el contacte** amb les **persones infectades**.

S'ha de **desinfectar la roba utilitzada** durant el tractament i fins a quatre dies abans d'haver-se iniciat (aigua calenta, 60 graus).

Tot allò que no es pugui rentar, com ara llenceria i mobiliari, haurà de ser polvoritzat amb antiparasitari en pols o guardat en bosses.

I recordi: Davant qualsevol dubte consulti el seu metge o farmacèutic.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP es renova i deixa al descobert les dues ànimes

■ Guanya la llista col·lectiva de Reguant, més ancorada en el municipalisme i l'activisme, però compartirà espai amb els de Botran ■ Boya, la més votada

Emma Ansola
BARCELONA

Cap de les dues candidatures col·lectives que es van presentar per renovar els membres del secretariat nacional de la CUP ha aconseguit imposar-se en la votació i les dues ànimes dels anticapitalistes continuaran sent presents en un òrgan que, tot i que bàsicament és d'organització i debat, no és on es prenen les decisions més importants, que corresponen a l'assemblea nacional i al consell polític.

Així, finalment, la llista dels exdiputats Eulàlia Reguant –ara regidora a Barcelona–, Mireia Vehí i Joan Garriga, *Som llavor, construïm la Unitat Popular*, va sumar el 56,35% dels vots, al davant de la candidatura del també exdiputat Albert Botran, que es presentava amb *Des de baix fem créixer la Unitat Popular*, que va aconseguir el 41,04% dels vots. El fet que cap llista arribés al 65% dels vots obliga totes dues opcions a compartir espai en el secretariat amb sis i cinc membres cadascuna, respectivament, mentre que l'exdiputada Mireia Boya també hi accedeix com la candidata individual més votada, seguida de Lluç Salellas, Albert Serrats i Iñigo Robredo. En total, són quinze

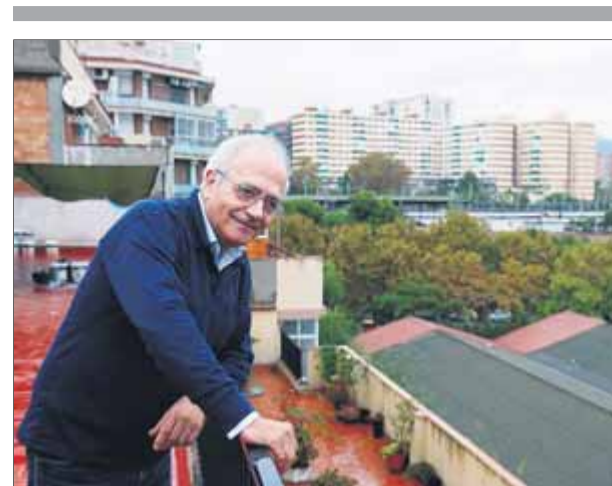
Reguant i Vehí, al centre, en una assemblea extraordinària al novembre ■ ACN

persones, la majoria noves en aquest espai de decisió, que agafaran el relleu de l'anterior secretariat, en què Quim Arrufat representava la candidatura de consens entre les dues ànimes de la formació.

Ara els anticapitalistes continuaran debatent i discutint entre dues maneres de pensar i fer que, segons fonts de la formació, demostren "la pluralitat" i també "les ganes i la voluntat de participar", tot i que des de "visions diferents". De com s'acabin cosint aquestes dues realitats, però, dependrà també el bon funcionament del partit. I és que l'entra-

da de la CUP al Parlament, els dos últims anys de feina i el resultat obtingut en les eleccions van generar un debat intern sobre el paper de la CUP en l'escena política. A grans trets, la candidatura d'Eulàlia Reguant i Mireia Vehí, més pròxima al col·lectiu Endavant, aposta per diversificar el focus de l'activitat política de la formació per tal que el municipalisme i l'activisme al carrer tornin a ser el pal de paller de l'acció política dels anticapitalistes. Els de Botran, on són representats majoritàriament els de Poble Lliure, són més favorables a mantenir un espai ferm

en les institucions i teixir aliances amb altres formacions polítiques amb el repte de construir una República catalana, objectiu compartit també pels primers. Des del punt de vista organitzatiu, els primers serien partidaris d'enfortir l'assemblearisme, mentre que els segons aposten per estructures més controlades. El nou secretariat, que es va tancar amb una participació del 66% del cens, té al davant el repte de portar la CUP a les portes d'una nova decisió polèmica: votar a favor o no de la investidura de Puigdemont com un nou embat amb l'Estat. ■

L'activista Jaume Botey deia que creia en Déu però que el seu Déu no era el de Donald Trump ■ ORIOL DURAN

Adeu a Jaume Botey, impulsor de causes justes

■ Exregidor del PSUC i expresident d'EUiA, presidia Cristianisme al Segle XXI

Mireia Rourera
BARCELONA

Ahir va morir a 78 anys Jaume Botey, un referent en la lluita antifranquista i en la defensa dels moviments socials i impulsor de desenes de causes justes, entre les quals el Fòrum Social Català de Teologia i Alliberament. Professor d'història i de la cultura i moviments socials de la UAB, doctor en filosofia i teòleg, era profundament creient i president del grup Cristianisme al Segle XXI. La seva mort, després d'un parell de mesos de malaltia, va deixar el país consternat.

Va ser el primer regidor d'Educació de l'Hospitalet, elegit en les llistes del PSUC, i promotor del Centre d'Estudis de l'Hospitalet. El 1999 va rebre el premi d'honor d'aquesta ciu-

tat. Va ser president de la Casa de Nicaragua i de la cooperativa L'Oliviera de Vallbona de les Monges. Va ser fundador d'ICV i EUiA, formació que va presidir dos anys.

El seu amic Lluís Busquets i Grabulosa recordava ahir que Botey "va participar en els moviments d'església inspirats en el Concili Vaticà II entorn dels anys setanta, que van representar un desafiament al franquisme i que va viure al Camp de la Bota mentre el seu germà, l'escolapi Francesc Botey, era a la presó de Zamora per haver defensat els gitanos el 1969". També recordava que va impulsar "la creació d'un nou model d'escoles d'adults inspirat en Paulo Freire". Havia escrit a *El Viejo Topo* i col·laborava de feia anys amb Cristianisme i Justícia. ■

"Gràcies Mar de Somnis, he passat els millors estius de la meua vida. Les experiències viscudes m'han canviat la vida"

LEIRE, 14 ANYS

1015

17 de febrer, 19 h
Centre Cívic Can Deu
Plaça de la Concòrdia, 13
Barcelona.
Sala d'actes

Amb sorpreses, premis i música a càrrec de Saffran

Hi aniré

5 ANYS

VINE!
Serà un dia NEMORABLE!!

INFÀNCIA | EPILEPSIA
TRANSFORMACIÓ SOCIAL

Ajuda'ns fent una aportació

www.MARDESOMNIS.ORG/COLABORA

MAR DE SOMNIS